

2026-04-04

Húsvéti vigília, Urunk feltámadásának ünnepe

Hosszabb forma:

(1.) OLVASMÁNY Mózes első könyvéből

Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld puszta volt és üres, sötétség borította a mélységeket, és Isten lelke lebegett a vizek fölött.

Isten szólt: „Legyen világosság”, és meglett a világosság. Isten látta, hogy a világosság jó. Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől. A világosságot nappalnak nevezte Isten, a sötétséget pedig éjszakának. Aztán este lett és reggel: az első nap.

Isten újra szólt: „A vizek közepén keletkezzék szilárd boltozat és alkosson válaszfalat a vizek között.” Úgy is lett. Isten megalkotta a szilárd boltozatot, és elválasztotta vele a boltozat fölötti és a boltozat alatti vizeket. Isten a boltozatot égnek nevezte. És este lett és reggel: második nap.

Isten ismét szólt: „Gyűljenek össze az ég alatti vizek egy helyre és emelkedjék ki a száraz.” Úgy is történt. Isten a szárazat földnek nevezte, az összefolyt vizeket pedig elnevezte tengernek. És Isten látta, hogy ez jó.

Akkor megint szólt Isten: „Teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak, fákat, amelyek magot rejtő gyümölcsöt teremnek a földön.” Úgy is lett. A föld zöldellő növényeket termelt, amelyek termést hoznak fajuk szerint, és fákat, amelyek gyümölcsöt érlelnek, amelyekben magvak vannak a fajtának megfelelően. Isten látta, hogy ez jó. Este lett és reggel: a harmadik nap.

Akkor megint szólt Isten: „Legyenek világító testek az égbolton, s válasszák el a nappalt az éjszakától. Határozzák meg az ünnepeket, a napokat és az éveket. Fényeskedjenek az égbolton, s világítsák meg a földet.” Úgy is lett. Isten megteremtette a két nagy világítót. A nagyobbik világítót, hogy uralkodjék a nappalon, és a kisebbik világítót, hogy uralkodjék az éjszakán, s hozzá még a csillagokat. Isten az égboltra helyezte őket, hogy világítsák meg a földet, uralkodjanak a nappal és éjszaka fölött, s válasszák el a világosságot meg a sötétséget. Isten látta, hogy ez jó. Este lett és reggel: a negyedik nap.

Isten szólt: „A vizek teljenek meg élőlények sokaságával; az égen, a föld felett, az égbolt alatt pedig röpködjének madarak.” Isten megteremtette fajtájuk szerint a nagy tengeri állatokat és mind az élőlényeket, amelyek mozognak vagy a vízben úszkálnak. És a röpködő madarakat is, ugyancsak fajtájuk szerint. Isten látta, hogy ez jó. Isten megáldotta őket, és így szólt: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a tengerek vizét, s a madarak is szaporodjanak a földön.” Este lett és reggel: az ötödik nap. Aztán szólt Isten: „Hozzon elő a föld élőlényeket fajuk szerint: háziállatokat, csúszómászókat és mezei vadakat fajuk szerint.” Úgy is történt. Isten megteremtette a mezei vadakat fajuk szerint, a háziállatokat fajuk szerint és az összes csúszómászót a földkerekségen, fajonként. Isten látta, hogy ez jó.

Isten újra szólt: „Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá. Ő

uralkodják a tenger halai, az ég madarai, a háziállatok, a mezei vadak és az összes csúszómászó fölött, amely a földön mozog.” Isten megteremtette az embert saját képására: Isten képására teremtette őt; férfinak és nőnek teremtette őket. Isten megáldotta őket és ezt mondta nekik: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és minden állat fölött, amely a földön mozog.” Azután ezt mondta Isten: „Íme, nektek adok minden növényt az egész földön, amely magot terem, és minden fát, amely magot rejtő gyümölcsöt érlel, hogy táplálékotok legyen. A mező vadjainak, az ég madarainak s mindennek, ami a földön mozog és lélegzik, minden növényt táplálékul adok.” Úgy is történt. Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott. Este lett és reggel: a hatodik nap. Így készült el a föld, az ég, és minden, ami benne van. Isten a hetedik napon befejezte művét, amit alkotott. A hetedik napon megpihent munkája után, amit végzett. Ez az Isten igéje.

A szertartás további összes olvasmánya az [alábbi dokumentumban](#) olvasható.
Ter 1,1-2,2

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Áraszd ránk lelkedet, Istenünk: * újítsd meg a föld színét.** (8 G. tónus.)

Előénekes: Mondj áldást, lelkem az Úrnak! * Nagy vagy nagyon, én Úram, Istenem.

Fenségbe és ékességbe öltözöl, * sugárzó fény a te köntösöd.

Hívek: **Áraszd ránk lelkedet, Istenünk: * újítsd meg a föld színét.**

E: Szilárd alapokra ágyaztad a földet, * nem fog soha meginogni.

Az őstenger köntösként takarta, * a hegyeket is vizek borították.

H: **Áraszd ránk lelkedet, Istenünk: * újítsd meg a föld színét.**

E: A forrásvizeket patakokba gyűjtöd, * ott csörgedeznek a hegyek között.

Az ég madarai partjukon fészkelnek, * az ágak közt zengik énekük.

H: **Áraszd ránk lelkedet, Istenünk: * újítsd meg a föld színét.**

E: Eged kamráiból öntözd a hegyeket, * a földet jóltartod javaid bőségével.

Az állatoknak füvet sarjasztasz, † és növényeket az ember javára * hogy kenyeret nyerjen a földből.

H: **Áraszd ránk lelkedet, Istenünk: * újítsd meg a föld színét.**

E: Mily sokrétű a te műved, Úram! * bölcsességgel alkottál mindent.

Teremtényeid betöltik a földet, * mondj áldást, lelkem az Úrnak.

H: **Áraszd ránk lelkedet, Istenünk: * újítsd meg a föld színét.**

Zsolt 103,1-2a.5-6.10 és 12.13-14.24 és 35c

ALLELUJA

Előénekes: Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, * mivel irgalma örökké megmarad!

Mondja Izrael háza, hogy jó az Isten, * mivel irgalma örökké megmarad. – 6. tónus.

A évben

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Feltámadt, és elöttetek megy Galileába.

Szombat elmúltával, a hét első napján pirkadatkor Mária Magdolna és a másik Mária elment, hogy megnézze a sírt. És íme, nagy földrengés támadt: Az Úr angyala leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Olyan volt a tekintete, mint a villám, a ruhája pedig fehér, mint a hó. Az örök reszketni kezdtek félelmükben, és szinte halálra váltak. Ekkor megszólalt az angyal, és ezt mondta az asszonyoknak: „Ne féljete! Tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Ő nincs itt, mert feltámadt, amint megígérte. Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt! És siessetek, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és elöttetek megy Galileába. Ott viszontláthatjátok őt! Íme, én megmondtam nektek!” Erre elsiettek a sírtól. Remegve, de nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak. És íme, egyszerre csak Jézus jött velük szembe, és megszólította őket: „Üdv nektek!” Ők pedig odasiettek hozzá, leborultak előtte, és átkarolták a lábát. Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Siessetek, vigyétek hírül testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, mert ott viszontláthatnak engem.” Ezek az evangélium igéi.

A évben: Mt 28,1-10;

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Pap: Imádkozzunk, testvéreim, mennyei Atyánkhoz, aki szent Fia feltámasztása által új életre hívott meg bennünket!

1. Töltsd el, Urunk, N. pápánk, N. püspökünk, papjaink, szerzeteseink és minden keresztény testvérünk lelkét a feltámadt Krisztus kegyelmeivel!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Segítsd, Urunk, az újonnan megkeresztelteket, hogy keresztségi fogadásukhoz egész életükben hűségesek maradjanak!

Hívek: Kérünk téged . . .

3. Szüntesd meg a szakadásokat a keresztények között, hogy megvalósuljon a testvéri egység mindazokkal, akiket összeköt az egy keresztség!

Hívek: Kérünk téged . . .

4. Áldd meg, Urunk, hazánkat és mindazokat, akik népünk életének megújításán dolgoznak!

Hívek: Kérünk téged . . .

5. Add meg, Urunk, a megdicsőülés reményét a szenvedőknek és az elhagyottaknak!

Hívek: Kérünk téged . . .

6. Újítsd meg egyházközségünk életét áldozatkészségben és szeretetben!

Hívek: Kérünk téged . . .

Pap: Mennyei Atyánk! Szent Fiad feltámadásának éjszakáján örömet ajándékoztál a világnak. Add, hogy a feltámadás hitében éljünk, és így egykor eljussunk Fiad

dicsőségébe. Aki él és uralkodik mindörökkön örökké.
Hívek: Ámen.